

Devarim 30:2

וְשַׁבַּת עַד-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, וְשָׁמַעְתָּ בְּקוֹלוֹ, כְּכֹל אֲשֶׁר-אָנֹכִי מְצַוְךָ, הַיּוֹם: אֶתָּה וּבְנֶיךָ,
בְּכֹל-לְבַבְךָ וּבְכֹל-נַפְשְׁךָ

Haftorah Shabbos Shuva, Hoshea 14:2

שׁוּבָה, יִשְׂרָאֵל, עַד, יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: כִּי כָשַׁלְתָּ, בְּעוֹנֶךָ

Yona 1:1-16

וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֶל-יוֹנָה בְּרֵאֲמַתִּי לֵאמֹר

קוּם לְךָ אֶל-נִינְוָה הָעִיר הַגְּדוֹלָה וּקְרָא עָלֶיהָ כִּי-עָלְתָה רַעְתֶּם לִפְנֵי:

וַיִּקַּם יוֹנָה לְבָרֶחַם תְּרַשִּׁישָׁה מִלִּפְנֵי יְהוָה וַיֵּרֶד יָפוֹ וַיִּמְצָא אֹנְיָה | בָּאָה תְּרַשִּׁישׁ וַיִּתֵּן שְׂכָרָהּ
וַיֵּרֶד בָּהּ לָבוֹא עִמָּהֶם תְּרַשִּׁישָׁה מִלִּפְנֵי יְהוָה:

וַיְהוֶה הַטִּיל רוּחַ-גְּדוֹלָה אֶל-הַיָּם וַיְהִי סַעַר-גָּדוֹל בַּיָּם וְהָאֹנְיָה חֲשָׁבָה לְהִשָּׁבֵר:

וַיִּירָאוּ הַמַּלְחִים וַיִּזְעַקוּ אִישׁ אֶל-אֱלֹהָיו וַיִּטְלוּ אֶת-הַכֵּלִים אֲשֶׁר בְּאֹנְיָה אֶל-הַיָּם לְהַקֵּל
מֵעֲלֵיהֶם וַיּוֹנֶה יָרֵד אֶל-יַרְכְּתֵי הַסְּפִינָה וַיִּשְׁכַּב וַיִּרְדָּם:

וַיִּקְרַב אֵלָיו רַב הַחֲבִיל וַיֹּאמֶר לוֹ מֵה-לָּךְ נִרְדָּם קוּם קְרָא אֶל-אֱלֹהֶיךָ אוּלַי יִתְעַשֶּׂת
הָאֱלֹהִים לָנוּ וְלֹא נִאֲבָד

וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ לְכוּ וּנְפִילָה גּוֹרְלוֹת וְנִדְעָה בְּשִׁלְמֵי הָרַעַה הַזֹּאת לָנוּ וַיִּפְּלוּ גּוֹרְלוֹת
וַיִּפֹּל הַגּוֹרֵל עַל-יוֹנָה:

וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַגִּידָה-נָא לָנוּ בְּאֲשֶׁר לְמִי-הָרַעַה הַזֹּאת לָנוּ מֵה-מְלֹאכְתְּךָ וּמֵאִין תָּבוֹא מָה
אַרְצְךָ וְאִי-מָזָה עִם אֶתָּה:

וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם עַבְרֵי אֹנְיָ וְאֶת-יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲנִי יָרָא אֲשֶׁר-עָשָׂה אֶת-הַיָּם
וְאֶת-הַיָּבֵשָׁה:

וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים יְרָאָה גְּדוֹלָה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מֵה-זֹּאת עָשִׂיתָ כִּי-יָדְעוּ הָאֲנָשִׁים כִּי-מִלִּפְנֵי
יְהוָה הוּא בָרַח כִּי הִגִּיד לָהֶם:

וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מֵה-נַעֲשֶׂה לָךְ וַיִּשְׁתַּק הַיָּם מֵעֲלֵינוּ כִּי הָיִם הוֹלֵךְ וְסַעַר:

וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׂאוּנִי וְהִטִּילְנִי אֶל-הַיָּם וַיִּשְׁתַּק הַיָּם מֵעֲלֵיכֶם כִּי יוֹדַע אֲנִי כִּי בְּשִׁלְי
הַסַּעַר הַגְּדוֹל הָזֶה עֲלֵיכֶם

וַיַּחְתְּרוּ הָאֲנָשִׁים לְהָשִׁיב אֶל-הַיָּבֵשָׁה וְלֹא יָכְלוּ כִּי הָיִם הוֹלֵךְ וְסַעַר עֲלֵיהֶם

וַיִּקְרָאוּ אֶל־יְהוָה וַיֹּאמְרוּ אָנָּה יְהוָה אֵלֵינוּ נִאֲבָדָה בְּנִפְשׁ הָאִישׁ הַזֶּה וְאֶל־תַּתּוֹן עָלֵינוּ דָם
נִקְיָא כִּי־אִתָּהּ יְהוָה כַּאֲשֶׁר חִפְצָתָ עֲשִׂיתָ:

וַיִּשְׂאוּ אֶת־יוֹנָה וַיִּטְלֵהוּ אֶל־הַיָּם וַיַּעֲמֵד הַיָּם מִזַּעֲפוֹ:

וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים יְרָאָה גְדוֹלָה אֶת־יְהוָה וַיִּזְבְּחוּ זִבְחַח לַיהוָה וַיִּדְרוּ נְדָרִים:

Yona 3:1-3

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יוֹנָה, שְׁנִית לְאִמֹר

קוּם לֶךְ אֶל־נִינְוָה, הָעִיר הַגְּדוֹלָה; וְקָרָא אֵלֶיהָ אֶת־הַקְּרִיאָה, אֲשֶׁר אָנֹכִי דֹבֵר אֵלֶיךָ

וַיִּקָּם יוֹנָה, וַיֵּלֶךְ אֶל־נִינְוָה--כְּדֹבַר יְהוָה

Pirkei D'Rabi Eliezer 10:1

בחמישי ברח יונה מפני אלהים, ולמה ברח, אלא פעם ראשון שלחו להשיב את גבול ישראל ועמדו דבריו, שנאמר (מלכים ב יד, כה): "הוא הִשִּׁיב אֶת גְּבוּל יִשְׂרָאֵל מִלְּבוּא חֲמַת" וְגו'. פעם שניה שלחו לירושלים להחריבה, כיון שעשו תשובה הקב"ה עשה כרוב חסדיו ונחם על הרעה ולא חרבה, והיו ישראל קוראין אותו נביא שקר. פעם ג' שלחו לנינוה, דן יונה דין בינו לבין עצמו, אמר: אני יודע שזה הגוי קרובי התשובה הם, עכשיו עושין תשובה והקב"ה שולח רוגזו על ישראל, ולא די שישראל קורין אותי נביא השקר אלא אף העכומ"ז. הריני בורח לי למקום שלא נאמר כבודו שם; אם על השמים נאמר שכבודו שם, שנאמר (תהלים קיג, ד): "עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ", על הארץ נאמר שכבודו שם, שנאמר (ישעיהו ו, ג): "מִלֵּא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ", הריני בורח לי למקום שלא נאמר כבודו שם. ירד יונה ליפו ולא מצא שם אניה לירד בה, והאניה שירד בה יונה היתה רחוקה מיפו מהלך שני ימים לנסות את יונה. מה עשה הקב"ה, הביא עליה רוח סערה בים והחזירה ליפו, וראה יונה ושמח בלבו ואמר: עכשיו אני יודע שדרכי מיושרה לפני

Pirkei D'Rabi Eliezer 10:3

פרשו מהלך יום אחד ועמד עליהם רוח סערה בים מימינם ומשמאלם ודרך כל האניות עוברות ושבות בשלום בשתיקות הים והאניה שירד בה יונה היתה בצרה גדולה, שנאמר (יונה א, ד): וְהֶאֱנִיָּה חֲשָׁבָה לְהִשָּׁבֵר

הוא הִשִּׁיב אֶת־גְּבוּל יִשְׂרָאֵל מִלְּבוּא חֲמַת עַד־יָם הָעַרְבָּה כְּדֹבַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד־עַבְדּוֹ - ¹ יוֹנָה בְּרִאשֵׁית הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר מִגַּת הַחֹפֶר

When I was a young man, I wanted to change the world.

I found it was difficult to change the world, so I tried to change my nation.

When I found I couldn't change the nation, I began to focus on my town.

I couldn't change the town and as an older man, I tried to change my family.

Now, as an old man, I realize the only thing I can change is myself,

and suddenly I realize that if long ago I had changed myself,

I could have made an impact on my family.

My family and I could have made an impact on our town.

Their impact could have changed the nation and

I could indeed have changed the world.²

Pirkei D'Rabi Eliezer 10:10

ראו המלחים את כל האותות והנפלאות הגדולות שעשה הקב"ה עם יונה מיד עמדו והשליכו איש את אלהיו בים, שנאמר (יונה ב, ט): "מִשְׁמְרִים הַבְּלִי שְׂוֹא חֶסֶדִם יַעֲזֹבוּ"³, וחזרו ליפו ועלו לירושלים ומלו את בשר ערלתם, שנאמר (יונה א, טז): "וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים יְרָאָה גְדוֹלָה אֶת ה' וַיִּזְבְּחוּ זֶבַח לֵה'", וכי זבח זבחו – והלא אין מקבלין זבח מן העכומ"ז, אלא זה הוא דם ברית שהוא כדם זבח, ונדרו ושלמו להביא איש את אשתו ואת כל אשר לו ליראת אלהי יונה ונדרו ושלמו ועליהם הוא אומר על הגרים גירי הצדק

² Author Unknown

³ Jona 2:9 - Guarding utter futilities, they forsake their kindness.

Rashi:

חסד יעזבו. יראת הקב"ה, שכל חסד וטובתם מאתו, יעזבו. אבל אני איני כן אלא בקול תודה אזבחה לך; כך תרגם יונתן. ופרקי דר' אליעזר דרשו כלפי המלחים שעזבו חסדם שהיו מטיבים לעכו"ם ונתגירו

Rav Soloveitchik zt'l, "אֱלֹהִי, נִשְׁמָה שְׁנִיתָ בִּי טְהוֹרָה הִיא - When a man sins, he becomes impure. How can he then have the impudence to return to the RS"O? The answer is that when he sins, only his exterior sins. His hidden self, his soul, his true personality never sins, it remains pure. Teshuvah is possible because as far as a Jew may stray, only his external self is affected. In the recesses of the soul, there is a spark that can be salvaged, that remains unaffected and can return home. Teshuva is always possible, since a Jew can never be totally lost. A Jew may think himself unredeemable, yet in reality his inner self remains pure and untouched.

"The sinner represents only a pseudo-personality, his external self only. Man's one true aspiration, superseding all others, is to draw near to the Almighty. Mountains of ash (i.e.: sin) may have hidden his soul and concealed the burning ember, but it nonetheless continues to burn. All a sinner must do is shake himself out of this state, wake up and identify with his real self."⁴

⁴ Machzor Masores HaRav, Y"K, p.247